

ČÁST II

Kapitola druhá

USPOŘÁDÁNÍ LIDSKÉ MYSLI

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 179 – 183, 2. kapitola, část II.

Uspořádání lidské mysli odvozuje svůj původ ze struktury Absolutní mysli Nejvyššího. Je též odrazem struktury veškerého Stvoření, které bylo vybudováno ze struktury Nejvyššího. Struktura lidské mysli dokonale souvztáhá se všemi duchovními, zprostředkujícími a fyzickými vesmíry se všemi jejich dimenzemi, úrovněmi, kondicemi, stavy a procesy.

Takže cokoli je, je v multidimenzionálním modu svého jsoucna. Cokoli existuje, existuje v postupných a souběžných krocích vlastního bytí. Multidimenzionálním modem svého jsoucna a postupnými a souběžnými kroky svého bytí se stává celkem své manifestace v konkrétní jevové podobě.

Vše ve stvoření tedy v sobě obsahuje třímpostupné a souběžné kroky či stupně, jimiž je tím, čím je ve své celistvosti.

První stupeň lze nazvat nejnižším stupněm. Tento stupeň sestává ze všech principů, kategorií, atributů veškerého Stvoření a jejich odvozenin bez jakékoli výjimky. Zde jsou obsaženy ve své nečistší podobě. Cokoli nastává, nastává v tomto stupni, jím a z něho. Ten je duchem všeho Stvoření.

Druhý stupeň lze nazvat intermediálním stupněm. Tento stupeň sestává ze všech účinků, které jsou způsobeny všemi principy nejnižšího stupně, kdy tyto principy působí nečistším způsobem. Cokoli nastává v nejnižším stupni, odráží se v probíhání své vlastní transformace ve zprostředkujícím stupni. Vše ve Stvoření tedy probíhá v intermediálním stupni, jím a z něho. Je duševností veškerého Stvoření.

Třetí stupeň lze nazvat nejvyšším stupněm. Tento stupeň sestává ze všech výsledků, následků a důsledků působení zprostředkujícího stupně, způsobených principy stupně nejnižšího. Cokoli tedy nastává v nejnižším stupni, se skrze probíhání a transformaci v intermediálním stupni projevuje a realizuje v stupni nejvyšším. Zde se tyto principy nacházejí ve svých nečistších výsledcích, následcích a důsledcích. Takto se vše stává v nejvyšším stupni, jím a z něho. Lze jej nazvat tělem stvoření.

Taková je základní struktura veškerého Stvoření. Každý stupeň má v sobě své vlastní tři následné a souběžné stupně, které jsou nutné pro jeho autonomní funkci. Všechny následné a souběžné stupně pak v sobě obsahují úroveň tří dodatečných následných a souběžných stupňů a tak dále až do nekonečna. V takovém uspořádání se odráží Absolutní stav a Absolutní proces Nejvyššího v celém Jeho/Její Stvoření. Všechny stupně jsou tedy následné a simultánní ke všem ostatním. To, že každý postupný a následný stupeň má svůj vlastní pokračující stupeň, znamená, že jeho obsah je univerzální. Obsahuje všechny fenomény od nejobecnějšího uvědomění svého

projevování až po své nejdetailnější rozpoložení.

Vztah mezi různými stupni a v rámci jejich úrovní jsou určeny zákonem souvztažností. Tento zákon lze plně zobrazit následujícím příkladem:

Láska je základním principem nejniternějšího stupně v jeho nejčistším rozpoložení a stavu z Nejvyššího. Povahou svého stavu a rozpoložení vytváří své vlastní probíhání ve formě dobra této lásky v intermediálním stupni. Láska je dobrem. Láska se stává dobrem na zprostředkující úrovni. Takové uvědomění vede k transformaci lásky skrze dobro do vůle po dobru této lásky. Počíná se chtít dobro z této lásky kvůli dobru. Láska vždy miluje dobro a dobro vždy chce lásku. Vůle chce dobro pro svou lásku. Taková transformovaná láska skrze své dobro do vůle vytváří touto vůlí aktivitu a chování vedoucí ke konkretizaci této lásky v nejzevnějším stupni. Takové, aktivity a chování posilují vůli po dobru této lásky.

Takže lze říci, že láska souvztaží s dobrem, dobro s vůlí a vůle souvztaží s činy. Činy jsou tudíž nejzazší souvztažností lásky. Láska spočívá v činech jako ve svém vlastním. Činy jsou konkrétně projevené formy lásky skrze vůli dobra této lásky.

Obdobně lze aplikovat tento zákon souvztažností na jakýkoli jiný princip, který obsahuje struktura Stvoření, a tedy struktura lidské mysli.

Na základě těchto stručných obecných úvah lze strukturu lidské mysli postulovat následovně:

Celek lidské mysli se skládá ze tří odlišných, následných a souběžných úrovní, z nichž každá v sobě obsahuje tři následné a souběžné odlišné stupně s jejich vlastními pokračujícími stupni.

První úroveň lidské mysli souvztaží s nejniternějším stupněm Stvoření a ustanovuje duchovní úroveň její struktury. Takže první úroveň lidské mysli souvztaží s nejniternější úrovní duchovního světa, z něhož nastává, probíhá a stává se a v němž neustále sídlí a působí. Tuto úroveň je možno pro účel popisu nazývat niternou, nejniternější či duchovní myslí každé lidské bytosti. Dle své povahy v sobě obsahuje všechny principy, kategorie, atributy a jejich odvozeniny v jejich nejčistším rozpoložení a stavu. Kvůli takové pozici je Niterná mysl samým středem každé lidské bytosti a jejího bytí. Je stavem neustálého nastávání.

První úroveň obsahuje v sobě své vlastní tři následné a souběžné stupně od nejniternějšího po nejzevnější nejniternější úrovně lidské mysli.

Nejniternější stupeň nejniternější úrovně lidské mysli ustanovuje samo centrum centra, principiální jádro všech principů, kategorií a atributů samotného života. V něm Nejvyšší neustále přebývá Svou samotnou esenciální a substanciální přítomností. Taková přítomnost neustále emanuje život, který naděluje veškeré struktury lidské mysli vše, co má, a oživuje ji. Kvůli popisu ji lze nazvat nadjá. Nadjá je souhrnem, celkem a celistvostí soustředěného života, který odráží podstatu všech sentientních entit a je původcem jakýchkoli tvůrčích počinů lidského života. Souvztaží s nejniternějším stupněm Nejvyššího emanací, již byl stvořen veškerý duchovní svět a nadjá.

Nadjá - povahou svého aktivního a dynamického stavu a uspořádání – emanuje ze sebe sféru, skrze niž, v ní, již a z níž je utvořen druhý, intermediální stupeň nejniternější úrovně lidské mysli. Zprostředkující stupeň souvztaží s druhou sférou,

kteřá vyzauje z Nejvyššího a skrze niž je stvořen veškerý intermediální svět. Kvůli této pozici se tento stupeň pro účel popisu může nazývat univerzálním vědomím. Obsahuje v sobě kopii veškerého stvoření ve jsoucnu a bytí.

Povahou svého vlastního aktivního a dynamického uspořádání emanuje tento druhý stupeň svou vlastní sféru, z níž je stvořen v pořadí třetí, nejzevnější stupeň. Tento třetí stupeň ustanovuje stav a proces uvědomění Nejvyššího já a Univerzálního vědomí v jejich multidimenzionálním modu. Proto ho lze nazvat uvědoměním nadjá. Souvztaží s třetí sférou, která vyzauje z Nejvyššího, z níž je stvořen přírodní svět. Tento stupeň je tedy stáváním se stavu a procesu nastávání a probíhání lidské mysli vzhledem ke svým finálním následkům, důsledkům a výsledkům.

Celá nejniternejší úroveň lidské mysli čili niterná mysl se může pojímat jako nastávání celkové lidské mysli. Tento stav nastávání je ve své celistvosti aktivním a dynamickým stavem. Ve své aktivitě a dynamice tedy vyzauje sféru, již, skrze niž a z níž postupuje ke stvoření druhé úrovně lidské mysli, kterou lze popisně nazvat intermediální myslí či vnitřní myslí. Tato mysl je výsledkem nastávání nejniternejší mysli čili nejniternejší úrovně, která ve své dynamické a aktivní povaze postupuje ke svému stávání se. Aby se mohla stát, musí nejprve stvořit úroveň, v níž může zahájit transformaci všech svých principů do nástrojů duševnosti, které umožní její celkové stávání se. Takové je uspořádání celé intermediální úrovně, které se přizpůsobuje všem principům Nejniternejší mysli a transformuje je procesem korespondencí do účinků všech stavů a procesů, které nastaly v předcházející, nejniternejší úrovni.

Intermediální čili vnitřní mysl je usprádaná do svých tří následných a souběžných stupňů od nejniternejšího až po nejzevnější, z nichž každý má svůj vlastní pokračující stupeň.

Nejniternejší stupeň intermediální úrovně vytváří centrum probíhání Nejvyššího já, s nímž souvztaží. Jak nadjá nastává, zahajuje postup k formování já, kde se odehrávají účinky všech jeho principů. Já je v této souvislosti prostředníkem a transformátorem všeho, co nastává v nadjá, za účelem jeho stávání se v realizaci jeho výsledků.

Já svou dynamickou a aktivní povahou neustále emanuje svou vlastní sféru, z níž je vybudován zprostředkující stupeň zprostředkující úrovně lidské mysli. Souvztaží s univerzálním vědomím, vzhledem k němuž se stává útvarom, do něhož mohou postoupit nastávání univerzálních událostí za účelem jejich transformace do specifického lidského vědomí, které sídlí v jednotlivé lidské mysli. Proto je ho možno kvůli popisu nazvat transpersonální duševností lidské mysli, neboť transformuje a přizpůsobuje vše dostupné v univerzálním vědomí do specifických lidských zkušeností na Zemi. Odráží veškeré vědomí celku člověčenstva a všech jeho jednotlivců od okamžiku jejich stvoření až po současnost.

Svým aktivním a dynamickým stavem emanuje svou vlastní sféru, z níž je vybudován třetí, nejzevnější stupeň intermediální úrovně. Tento stupeň je přímou souvztažností s nejzevnějším stupněm nejniternejší úrovně lidské mysli, to jest s uvědoměním Nejvyššího já. Nastávání uvědomění Nejvyššího já postupuje ke svému stávání se skrze proces transformace do specifčnosti toho, co by se mohlo kvůli popisu nazývat fenomenální duševností. Fenomenální duševnost je charakterizována obsahem zkušeností, které jsou typické pro jednotlivou linii v hierarchii duchovního uspořádání, kterou každý následuje na základě vlastní volby. Uvědomění Nejvyššího já umožňuje svým probíháním ustanovení fenomenální duševnosti, jež je samou specifikací sledované linie zvoleného osudu a poslání každého jednotlivce od okamžiku jeho nastávání a v procesu jeho probíhání, neustálého stávání se, udržování a trvání.

Celá intermediální čili vnitřní mysl se tedy může pojímat jako probíhání celé lidské mysli. Je to aktivní a dynamický proces, který vyzařuje svou vlastní sféru, již, skrze niž a z níž se realizuje budováním třetí úrovně lidské mysli, kterou lze popisně nazvat nejzevnější úrovní lidské mysli čili vnější nejzevnější lidskou myslí.

Tato mysl je výsledkem probíhání vnitřní čili zprostředkující neboli intermediální mysli, která je probíháním nastávání aktivního a dynamického stavu nejniternejší mysli v ní se vše, co nastává a probíhá, stává realizovaným a aktualizovaným.

Aby nastávání a probíhání bylo ve stavu a procesu stávání se, je nutné stvořit zvláštní stupeň, který by umožnil takovou manifestaci v jeho konkrétní realizaci. Nejzevnější čili vnější mysl je uspořádána do svých vlastních tří následných a souběžných stupňů s tím, že každý má své vlastní pokračující stupně.

Nejniternejší stupeň nejzevnější úrovně lidské mysli je centrem stávání se Nejvyššího já, které postoupilo ke své transformaci ve formě já, s nímž souvztahí. Tento stupeň je následnou souvztahností předcházejících nejniternejších stupňů na jejich příslušných úrovních. V něm naleznou vnitřní úrovně své vyjádření a nejzazší projevení se v celkové nejzevnější úrovni lidské mysli, která byla vybudována pro přijímání pojetí celku jsoucna a bytí jak z předcházejících úrovní, tak i pro přizpůsobení se zevnímu světu a zvolenému prostředí.

Kvůli této funkci se nejniternejší stupeň nejzevnější úrovně lidské mysli může popisně nazývat jáství. V něm se specifičnost multidimenzionální univerzality a obecná, všezahrnující lidskost já stává jedinečnou a neopakovatelnou manifestací svých konkrétních, individualizovaných výrazů a výsledků.

Kvůli své dynamické a aktivní povaze emanuje jáství svoji vlastní sféru, z níž, již a skrze niž je vybudován druhý – intermediální stupeň nejzevnější lidské mysli, který postupně souvztahí s intermediálním stupněm zprostředkující úrovně lidské mysli a s intermediálním stupněm nejniternejší úrovně lidské mysli. V tomto dílčím stupni se v konkrétním vyjádření a výsledcích manifestuje a soustřeďuje nastávání univerzálního vědomí skrze transformaci v transpersonální duševnost. Všeuniverzální vědomí se svým ohromným obsahem a veškerá transpersonální duševnost ve svých všezahrnujících zkušenostech člověčenstva se individualizuje v uvědomění zkušeností, které jsou jedinečné a zvláštní povahy. Zde se projevuje to zvláštní univerzálnosti a obecnosti transpersonální duševnosti. Kvůli této funkci se tento druhý zprostředkující stupeň může popisně nazývat individuálním uvědoměním. Je to nádoba, dopravní prostředek, aktualizátor a realizátor všeho nastávání univerzálního vědomí a jeho probíhání v transformaci do transpersonální duševnosti.

Při své dynamické a aktivní povaze emanuje svou vlastní sféru, v níž, již a skrze niž je vybudován nejzevnější stupeň nejzevnější úrovně lidské mysli. Tento stupeň je výsledkem postupných souvztahností s fenomenální duševností a skrze ni s uvědoměním Nejvyššího já. Nastávání uvědomění Nejvyššího já a jeho probíhání v transformaci do fenomenální duševnosti se soustřeďuje a koncentruje v jejich osobních zkušenostech, vyjádřeních a projevech. Nyní se všechny konkretizují v této nádobě, dopravním prostředku či sféře, která obklopuje všechny předcházející stupně a úrovně v jejich celku a úplnosti.

Tento stupeň se stává základnou a základem, na nichž mohou všechna nastávání nejniternejší úrovně a všechna probíhání a transformace zprostředkující úrovně lidské mysli spolu s jejich projevy ve dvou předcházejících stupních nejzevnější úrovně lidské mysli působit a mohou se pojímat, aktualizovat a uskutečňovat s ohledem na

vnější svět. Tento svět se stává jejich specificky vybraným prostředím. Kvůli této povaze a funkci lze nejzevnější stupeň nejzevnější úrovně lidské mysli popisně nazvat osobním vědomím. V něm vše spočívá, aktualizuje se a realizuje se. Je tedy uzavřeno ve svých vlastních hranicích, z nichž interaguje s vnějším světem a se svým specificky vybraným prostředím za účelem neustálého aktualizování a uskutečňování celku lidské mysli ve vnějším světě.

Celá nejzevnější úroveň a její stupně se mohou pojímat jako stávání se celku lidské mysli.

Taková je tedy základní struktura lidské mysli. Z ní lze vnímat, když se chce, celou, úplnou a veškerou duchovnost obsahu a utvoření struktury lidské mysli. Není nic ve svém stavu, procesu, esenci, substanci, jsoucnu a bytí, nastávání, probíhání a stávání se, co by nemělo duchovní povahu a původ.

Jakékoli jiné pojetí, chápání a vysvětlení či vnímání této struktury lidské mysli by bylo a je zásadně protikladné pravé lidské přirozenosti. Tím se však neříká, že neexistuje přesahující pochopení této struktury. Je možno s jistotou tvrdit, že takové přesahující chápání uspořádání lidské mysli existuje. Cokoli překračuje přítomné porozumění, je nutně vyšší duchovní povahy. Tudiž by jen potvrzovalo a stavělo na tom, co se nyní zjevuje o duchovní povaze lidské mysli.

Takové chápání je nutným krokem v procesu odstranění, eliminace, očisty a vyčištění všech pojetí lidské mysli, která byla vytvořena na základě konvenčních, tradičních, dogmatických a jednostranných přístupů takzvané vědecké a behaviorální psychologie.

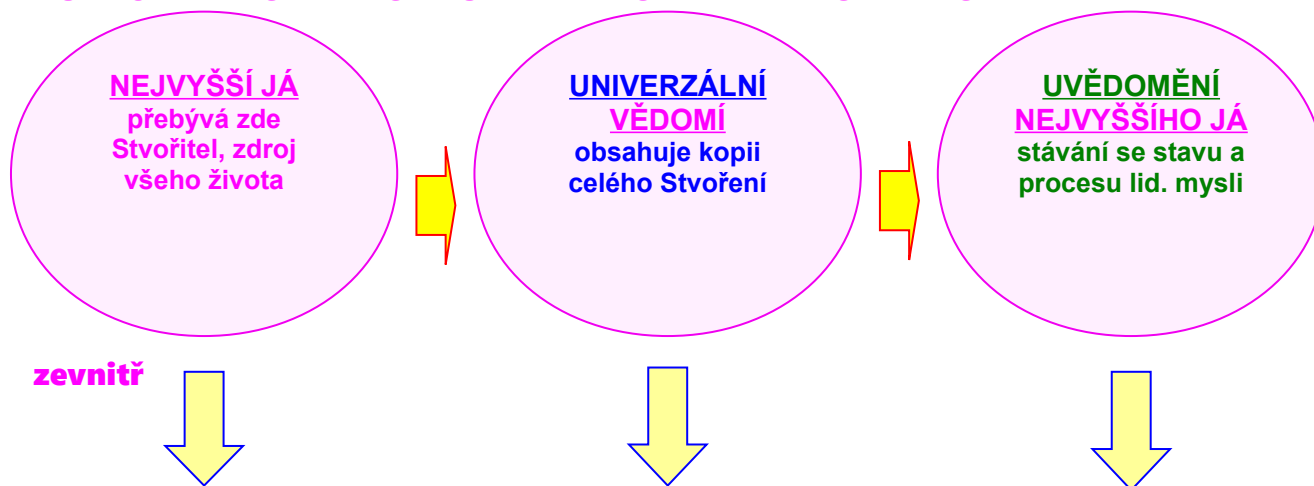
Takové úsilí je součástí duchovního obrození na počátku Nového věku.

Obr. 1

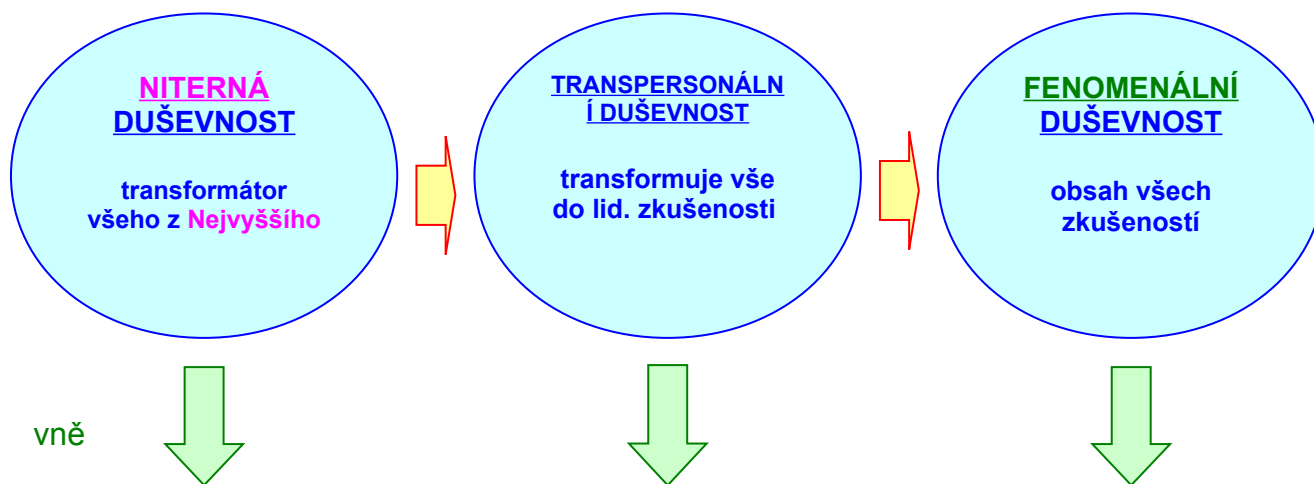
Struktura lidské mysli

Struktura lidské mysli je obdobou Struktury Absolutní mysli Stvořitele, viz „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, 2. kapitola, obr. 3. Jde o původní, pravou, nefabrikovanou mysl, téměř všichni pozemšťané však mají u těchto myslí pseudomysli a pravé mysli jsou zapouzdřeny pseudotvůrci, viz „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, 5. kapitola a jinde.

DUCHOVNÍ MYSL – MYSL DUCHA – NASTÁVÁNÍ LIDSKÉ MYSLI

DUŠEVNÍ MYSL – MYSL DUŠE – PROBÍHÁNÍ CELÉ LIDSKÉ MYSLI

FYZICKÁ MYSL – MYSL FYZICKÉHO TĚLA – STÁVÁNÍ SE CELKU LIDSKÉ MYSLI

ŠIPKY VYJADŘUJÍ POUZE PRVOTNÍ PŮSOBENÍ, DALŠÍ VZTAHY JSOU OBOUSMĚRNÉ.

KAŽDÁ Z TĚCHTO MYSLÍ (A JEJICH ODPOVÍDAJÍCÍMU STVOŘENÍ) SE DĚLÍ STEJNÝM ZPŮSOBEM NA DALŠÍ 3 ÚROVNĚ A TY DÁLE ZNOVU NA 3 ÚROVNĚ A TAKTO JE TO DO NEKONEČNA.

STEJNÉ DĚLENÍ PLATÍ PRO VESMÍRY – MULTIDIMENZIONALITA.

TEDY KAŽDÁ SENTIENTNÍ ENTITA MÁ OBDOBNOU STRUKTURU MYSLI JAKO STVOŘITEL PRVOTNÍ VŠEHO A VŠECH A VESMÍR.